kurja nou ennam kui Jummala sanna kuulda Oh! oh! ma waene!

Ö: Mikspårrast sa nůůd ni årdaste nuttad?

R: Et ma ni raskeste ollen eksinud ja Jummala wasto patto teinud; ning on murre ja kurwastus ka mo ommade pårrast.

Ö: Se kurbdus patto pårrast on wågga hea, se satab pattustpöörmist ning juhhatab Jesusse jure, kes hingamist annab sinno hingele; agga mis mu murre sul weel on?

R: Halle meel on ka se pårrast, mo naene ja wiis last on koddo, ma ollen neist lahti, kes kulab nende järrele?

Ö: Kule, armas Rein, se Jummal, kes sinnule naese ja lapsi on annud, selle holeks anna neid jålle, olle sinna agga murres omma patto pårrast, ja katsu, et sa Jesusse jures woiksid andeks-andmist otsida ning leida, ja nenda omma Jummalaga leppida, siis Jesus wottab sinno hinge ennese holeks ja hakkab omma tööd senna kallal tehha.

R: Olge terwe öppetamast, jah Jesus [illegible]dko isse sedda murret minno süddamesse

Hanso ja Mardi jut, 1739, lk. 69